

параметрами, заданими в нечітко-інтервального формі. Також з'являється можливість опису невизначеностей, які мають суб'єктивну природу, що є вкрай важливим при прогнозах, що стосуються майбутніх подій.

Список використаних джерел:

1. Вартанян В, Ревенко Д., Лыба В., Неопределенность в экономических процессах : факторы возникновения и методы ее описания – Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі : проблеми теорії та практики, 2009. № 2 (6). – С. 68–71.
2. Виленский П.Л., Лившиц В.Н., Смоляк С.А.-Оценка эффективности инвестиционных проектов. Теория и практика : Учебное пособие – М. : Дело, 2002 – 888 с.
3. Кангро, М.В. Методы оценки инвестиционных проектов : учебное пособие / М.В. Кангро. – Ульяновск : УлГТУ, 2011. – 131 с.
4. Дилигенский Н.В., Дымова Л.Г., Севастьянов П.В. Нечеткое моделирование и многокритериальная оптимизация производственных систем в условиях неопределенности : технология, экономика, экология М. : «Издательство Машиностроение – 1», 2004. – 286 с.
5. Деревянко П.М. Оценка проектов в условиях неопределенности [Электронный ресурс] // Режим доступа : http://www.cfin.ru/finanalysis/invest/fuzzy_analysis.shtml.

Лаптева В.О.

студентка,

Фінансово-правовий коледж

РОЗВИТОК ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

Ефективна та поступова розбудова сучасної України неможлива без її динамічного економічного розвитку. Такий розвиток, як правило, все більше спирається на створення та впровадження в господарській та соціальній інфраструктурі різнопланових об'єктів інтелектуальної власності, охорону і захист прав вчених, інженерів, винахідників. Досвід країн із розвинутою економікою підтверджує, що інтелектуальна діяльність, новаторство та креативність технічних рішень здебільшого визначають стратегію і тактику стрімкого й комплексного розвитку держави, високий технічний рівень виробництва, інтеграцію наукової, технологічно складової промисловості.

Інтелектуальна власність у широкому розумінні означає закріплені законом права на результати інтелектуальної діяльності у виробничій, науковій, літературній і художній областях [5, с. 172].

Інтелектуальна діяльність – це творча діяльність, а творчість – це цілеспрямована розумова робота людини, результатом якої є щось якісно нове, що відрізняється неповторністю, оригінальністю, унікальністю. Чим вищий інтелектуальний потенціал індивідуума, тим цінніші результати його творчої діяльності – інтелектуальна власність [6, с. 19].

Визнання інтелектуальної діяльності такою, яка забезпечує успішний розвиток усіх інших форм суспільно-корисної діяльності, зумовлює необхідність зосередити державні можливості – матеріальні ресурси та кошти на всебічному розвитку інтелектуальної діяльності. Наша держава розвивається в часи активної, динамічної інтелектуальної діяльності. І це зумовлює стратегію і тактику її соціально-економічного розвитку як європейської держави. Рівень творчої діяльності наших співвітчизників, її масштаби визначатимуть не тільки рівень добробуту українського народу, а й, передусім, нашу політичну й економічну незалежність, наш суверенітет і територіальну

цілісність, безпеку і авторитет України на міжнародному рівні та інші параметри престижу і процвітання української нації. Реформування та економічний підйом вітчизняного виробництва повинні базуватися на глибоко продуманій, креативній економічній політиці у сфері використання інтелектуального потенціалу вітчизняної економіки, спрямованості на створення необхідних умов для стабільного примноження та розвитку інтелектуальної власності як найвищої і найпрогресивнішої форми економічних відносин у ринкових умовах.

З'являється все більше доказів, які підтверджують, що зміцнення прав інтелектуальної власності є важливим фактором економічного розвитку країни, передання технологій, зростання цінності інновацій. Права інтелектуальної власності приваблюють прямі іноземні інвестиції і сприяють науково-дослідницькій діяльності та переданню технологій у країнах, що розвиваються [3]. Права інтелектуальної власності – це також важлива складова діяльності багатьох підприємств, яка забезпечує зростання додаткової вартості роботи та розвитку зовнішньої торгівлі.

Широкий спектр досліджень в галузі економіки, проведених неурядовими, урядовими організаціями та бізнесом, підтверджує, що ті галузі, які спираються на охорону інтелектуальної власності, роблять важливий внесок в економіку країн. Наприклад, нещодавнє дослідження, проведене Всесвітньою організацією охорони інтелектуальної власності, показує, що галузі, які залежать від охорони авторських прав, забезпечують 2,85 % ВВП України. Хоча ця частка може здаватись незначною, порівняно з часткою основних галузей, таких як обробна промисловість (14,53 %), торгівля (12,69 %) та транспортні послуги і пов'язані з ними види діяльності (10,75 %), вона все одно є вагомою, оскільки є близькою до частки інших важливих галузей, таких як електроенергетика, газифікація та водопостачання (3,44 %), охорона здоров'я та соціальна допомога (3,14 %), будівництво (3,71 %) [4].

Існують також й інші показники, які свідчать про роль пов'язаних з авторським правом галузей промисловості для економіки України. В Україні галузі, пов'язані з авторським правом, забезпечують робочими місцями близько 400 000 осіб, і це перевищує внесок у працевлаштування багатьох інших важливих галузей [1, с. 192].

Незважаючи на те, що в Україні існує система охорони прав інтелектуальної власності, яка відповідає міжнародним стандартам, необхідно вирішувати на законодавчому рівні питання наближення до законодавства Євросоюзу в сфері охорони промислової власності, а саме у сфері: попередження порушень прав винахідників непрямого використання винаходів, ліцензування, перехресного ліцензування, запровадження податкових пільг не тільки для винахідників, а й для підприємців, що будуть використовувати винахід [2, с. 7].

Переваги більш розвиненого режиму охорони інтелектуальної власності для економіки України є незаперечними. Існує тісний взаємозв'язок між ефективністю охорони прав інтелектуальної власності та економічними показниками країни. Система охорони прав інтелектуальної власності суттєво впливає на показники економічного зростання у кожній країні, на прямі іноземні інвестиції, зайнятість, інновації та загальну конкурентоспроможність. Таким чином, запровадження надійного режиму охорони прав інтелектуальної власності та правозастосування є ключовими для досягнення країною свого економічного потенціалу.

Список використаних джерел:

1. Бошицький Ю.Л. Проблеми правотворення в сфері охорони інтелектуальної власності в Україні // Часопис Київського університету права. – 2010. – № 3 – С. 192–196.
2. Бошицький Ю.Л. Удосконалення національного законодавства в сфері інтелектуальної власності : проблеми та перспективи // Законодавство України : проблеми та перспективи розвитку : Зб. наук. праць Міжнар. наук.-практ. конф. / НАН України, Київський

ун-т права ; редкол : Шемшученко Ю.С., Бошицький Ю.Л., Чернецька О.В. та ін. – К. : Вид-во Європ. ун-ту, 2011. – С. 7–11.

3. Міжнародна торгова палата. Інтелектуальна власність: рушійна сила інноваційної діяльності та економічного зростання // http://www.iccwbo.org/data/documents/intellectual-property/ip_powerhouse-for-innovationand-economic-growth/, 2011.

4. Роль пов'язаних з авторським правом галузей в економіці України, ВОІВ // http://www.wipo.int/export/sites/www/freepublications/en/copyright/1017/wipo_pub_1017.pdf, 2008.

5. Цибульов П.М. Основи інтелектуальної власності // П.М. Цибульов. – К., 2005. – 172 с.

6. Шишка Р.Б. Охорона права інтелектуальної власності // авторсько-правовий аспект. – Харків, 2002. – С. 19.

Недєліна Л.Р.

студентка,

Університет економіки та права «КРОК»

ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПЦІЙ МЕНЕДЖМЕНТУ: ВІД ТРАДИЦІЙНОГО ДО СУЧАСНОГО

Глобалізаційні процеси в світовій економічній системі та розвиток практики менеджменту призводить до відповідної зміни у розвитку теорії менеджменту. Менеджмент розглядається як наукова дисципліна, що має свій предмет, методи дослідження та сукупність аналітичних концепцій. Він визначається як інтеграційний процес, за допомогою якого професійно підготовлені спеціалісти формують організації та керують ними шляхом постановки цілей та розробки засобів їх досягнення [1].

Сучасна система поглядів на управління сформувалася під впливом змін у світовому суспільному та економічному розвитку. У другій половині ХХ ст. країни-лідери вступили у постіндустріальну епоху, що було зумовлено прискоренням науково-технічного прогресу і концентрацією наукового і виробничого потенціалу. З'явилися нові можливості для зростання бізнесу, особливо в галузях, що орієнтувалися на задоволення безпосередніх потреб людей. Середовище господарювання ускладнилося, стало динамічнішим унаслідок появи значної кількості малих і середніх фірм, що працювали у вузьких ринкових нішах. Істотного значення в цих умовах набули такі характеристики бізнесу як гнучкість, динамічність, адаптивність. Виникла потреба в нових методах управління, які б враховували сучасні реалії [2]. Необхідність адаптації традиційних підходів менеджменту до сучасного світу визначає актуальність дослідження концепцій менеджменту та пошуку найбільш ефективної системи управління.

Вивченню процесу менеджменту присвятили роботи такі сучасні дослідники та науковці як Висоцька Г.В., Дахно І.І., Коллінз Д., Коттер Д.П., Киржнер Л.А., а також такі відомі постаті як Абрахам Маслоу – робота «Еупсихічний менеджмент» (1965), в якій були зібрані думки і статті, пов'язані з менеджментом та промисловою психологією, Таїті Оно – книга «Виробнича система Toyota» (1988), яка поклала початок концепції «Ощадливе виробництво», Фредерік Уїнслоу Тейлор – праця «Основи наукового менеджменту» (1911), Ансофф І., Друкер П. Ф., Кові С., Мінцберг Г. та інші. Було проаналізовано, систематизовано та узагальнено ключові положення та теорії, однак мінливий економічний простір, НТП та зміна пріоритетів управління вимагають продовжити дослідження.

Сучасний менеджмент в значній мірі відрізняється від традиційного менеджменту. Традиційний менеджмент згідно з позицією сучасних дослідників засновано на поділі